Acolo unde cresc VIITORII PROFESORI DE EDUCAȚIE FIZICĂ

ACTIVITATE RODNICA

Școala, care în anii regimului burghezo-moșieresc constituia doar un vis pentru fiii oamenilor muncii, astăzi a devenit o realitate. Pe întreg cuprinsul patriei se ridică, an de an, noi construcții de școli de toate gradele în care, de la elevul ce păşeşte pentru prima oară pragul unei clase şi ia cunoştinţă de primele slove şi pînă la studentul care îşi dă proiectul de diplomă, cu toţii au condiţii minunate de a învăţa, de a se instrui, de a deveni cadre de nădejde patriei noastre.

În reţeaua largă a şcolilor din patria noastră a apărut din anul 1959, în cadrul Institutelor pedagogice de 3 ani, o facultate nouă: cea de educaţie fizică.

Era şi firesc. Aceasta atestă amploarea uriaşă pe care a luat-o mişcarea de cultură fizică şi sport din ţara noastră şi necesitatea de a avea cadre de specialitate cu o înaltă pregătire. Nu există sat, nu există comună în care sportul să nu-şi fi format simpatizanţi. Utilitatea practicării exerciţiului fizic este înţeleasă astăzi pretutindeni, pe deplin.

În acest sens, facultăţile de educaţie fizică din Institutele pedagogice de 3 ani vor avea un larg cîmp de activitate, în special în şcolile din mediul sătesc, în asociaţiile sportive de aici. Mai mult, viitorii profesori de educaţie fizică, absolvenţi ai acestor facultăţi îşi vor aduce o parte însemnată de contribuţie la dezvoltarea activităţii sportive din G.A.C. şi G.A.S., în calitate de instructori sportivi voluntari.

Scopul materialelor cuprinse în pagina de faţă este acela de a evidenţia interesul acordat facultăţilor de educaţie fizică, cărora li s-au creat condiţii optime de dezvoltare. Totodată în intenţia noastră este de a reflecta şi faptul că tot mai mulţi tineri absolvenţi de şcoli medii îşi îndreaptă paşii către această facultate, pe de o parte din dragostea lor faţă de sport, iar pe de altă parte, din dorinţa de a împărtăşi elevilor cunoştinţele lor din această plăcută, reconfortantă şi utilă activitate pe care o reprezintă educaţia fizică şi sportul.

Sala de sport a Institutului pedagogic de 3 ani din Capitală este o veche cunoştinţă pentru noi, în ciuda tinereţii ei. In aceste zile de vacanţă, ca întotdeauna, ea este o gazdă primitoare pentru tinerii candidaţi la concursul de admitere la Facultatea de educaţie fizică din cadrul acestui institut. Toţi vin aici să-şi însuşească cît mai bine tema exerciţiilor practice cu care se vor întîlni la concursul de admitere.

Am prins în plină activitate grupa I fete care lucra sub supravegherea unuia dintre asistenţii acestei facultăţi. Erau doar 20 de fete, din cei aproape 200 de candidaţi care doresc să facă parte, în acest an, dintre studenţii facultăţii de educaţie fizică.

Avîntul impetuos pe care l-a cunoscut acest institut este ilustrat cel mai bine de cifre. In 1959, anul cînd a luat fiinţă, în întregul institut (care a funcţionat cu 3 facultăţi) nu erau decît 225 de studenţi. Astăzi, doar pentru admiterea în anul I al facultăţii de educaţie fizică (una din cele 8 facultăţi ale institutului) figurează o cifră asemănătoare, şi nu trebuie uitat: mai sînt cîteva zile pînă la încheierea listelor de înscriere la concursul de admitere...

Deşi abia la al treilea an de existenţă, Facultatea de educaţie fizică are personalitatea ei. Pe de o parte, datorită cadrelor didactice care-şi desfăşoară aici activitatea. Multe dintre acestea — sportivi sau antrenori preţuiţi ale căror nume sînt de multă vreme cunoscute. Cîteva exemple: **Tiberiu Ardeleanu**, decanul facultăţii este unul şi acelaşi cu reputatul alergător de garduri prezent de nenumărate ori în reprezentativa ţării; **Utta Poreceanu**, maestră a sportului, gimnastă care de ani de zile n-a lipsit din nici o competiţie internaţională; **Eugen Trofin**, antrenor de handbal al lotului republican de tineret; **Victor Surugiu**, antrenor fruntaş de volei; **Nicolae Vişulescu**, antrenor de atletism pentru juniori; **Nicolae Băiaşu**, antrenor de gimnastică şi unul dintre cei mai pricepuţi pedagogi etc.

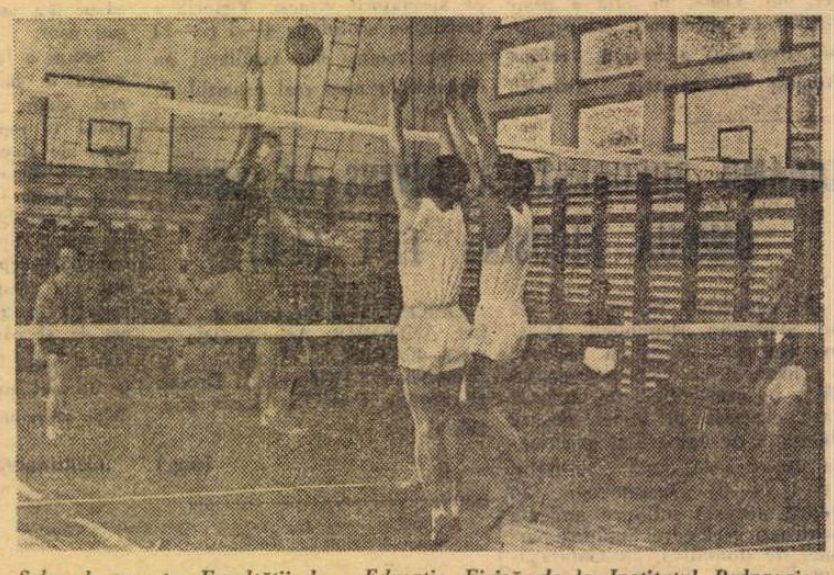

Sala de sport a Facultăţii de Educaţie Fizică de la Institutul Pedagogic din Bucureşti oferă condiţii excelente de practicare a gimnasticii, voleiului, baschetului, handbalului. Iată un aspect din timpul unui meci de volei care a avut loc aici.

La creşterea prestigiului acestei facultăţi, o contribuţie de seamă au adus-o şi studenţii ei. Printre aceştia se află gimnasta **Ana Mărgineanu**, sportivii **Ileana Păianu** şi **Mihai Teodorescu**, gimnaşti de categoria I, **Dorin Poroşnicu**, jucător de volei în cat. A, **Ştefan Rigo** şi **Antal Szabo**, componenţi ai lotului republican de hochei pe gheaţă etc. De asemenea, trebuie relevat faptul că reprezentativele Facultăţii de educaţie fizică a acestui institut au început încă de pe acum să-şi înscrie numele pe lista învingătorilor unor competiţii studenţeşti de amploare, cum sînt campionatele universitare pe centru sau la nivel republican. Este vorba de echipa feminină de atletism clasată pe locul I, de cele de handbal fete, baschet şi fotbal.

Această continuă afirmare a tinerei facultăţi este şi rodul excelentei baze materiale de care ea dispune: două săli de gimnastică (dintre care cea mai mare, modernă, utilată după ultimele cerinţe), terenuri de volei, baschet, handbal în 7 şi tenis, piste pentru atletism, sectoare de aruncări şi sărituri. Adăugaţi la toate acestea o magazie plină-ochi cu echipament şi material sportiv, în care îţi este mai mare dragul să intri! Varietatea sortimentelor oferă posibilităţi de practicare a cel puţin 15 discipline sportive.

INDEMNUL MEU...

Iubesc nespus de mult sportul. Am muncit — de altfel — ani de zile, ca orice sportiv fruntaş, cu sîrguinţă, cu pasiune. Astăzi visul îmi este împlinit: am ajuns să fiu selecţionată în echipa reprezentativă de gimnastică a ţării, să stau alături de fruntaşele gimnasticii noastre, maestrele sportului **Elena Leuştean, Sonia Iovan, Emilia Lită, Elena Niculescu, Anastasia Zimbreşteanu**, prezente de atîtea ori pe locuri fruntaşe la marile concursuri de gimnastică.

Iubesc sportul şi m-am dăruit acestuia cu tot sufletul. Am de aceea o mare dorinţă: să devin profesoară de educaţie fizică, un pedagog care să împărtăşească din cunoştinţele sale tinerei generaţii, s-o îndrume, să-i călăuzească paşii.

M-am îndreptat cu toată încrederea spre Institutul pedagogic, convinsă că aici îmi pot realiza visul, că după cei trei ani de studii voi avea posibilitatea să lucrez cu cei mai mici sportivi. Este o misiune frumoasă aceea de a creşte tinerele mlădiţe, de a lucra cu aceşti „sportivi" care fac cunoştinţă pentru prima oară cu bîrna sau paralelele (ca să mă refer la sportul meu preferat), sau poate cu voleiul, fotbalul, handbalul şi alte ramuri sportive.

Sînt sportivă de performanţă, dar prima mea datorie este aceea de a mă identifica cu cerinţele şi scopul acestui institut, acela de a aprofunda cunoştinţele de pedagogie atît de necesare în munca viitorului profesor. Am făcut cunoştinţă încă de pe acum cu munca mea viitoare, în cadrul orelor de practică pedagogică menite să ne familiarizeze cu mediul. Şi este nespus de frumoasă!

Iată de ce îndemn şi pe alţi tineri să păşească cu încredere pragul facultăţilor de educaţie fizică ale Institutelor pedagogice de 3 ani. Este o profesiune care îţi oferă multe satisfacţii.

ANA MĂRGINEANU

studentă, anul III, Institutul pedagogic Bucureşti, facultatea de educaţie fizică, componentă a echipei R.P. Romîne de gimnastică.

Materiale redactate de C. ALEXE, T. STAMA şi P. VINTILĂ.

Mai sînt cîteva zile pînă la concursul de admitere. Viitorii studenţi învaţă cu sîrguinţă. Se pregătesc la matematici, anatomie, botanică, fiecare pentru facultatea pe care doreşte s-o urmeze. Mulţi însă, cei care sînt îndrăgostiţi de sport şi doresc să devină profesori de educaţie fizică, s-au înscris la Facultatea de educaţie fizică din cadrul institutelor pedagogice. La Bucureşti, Timişoara, Cluj, Iaşi şi Tg. Mureş, acolo unde funcţionează aceste facultăţi, sute şi sute de tineri s-au pregătit temeinic în săli şi pe terenurile de sport pentru a trece cu succes probele practice care la aceste facultăţi sînt eliminatorii. Dar nici partea teoretică n-a fost neglijată. Iată pe cîţiva dintre candidaţii din Bucureşti, într-o pauză, consultînd din nou caietul cu notiţe.

În atenţia viitorilor studenţi...

● Concursul de admitere constă în următoarele probe:

— Anatomia şi fiziologia omului, scris şi oral.

— Limba şi literatura română, scris.

— Probe practice.

● Planul de învăţămînt al facultăţilor de educaţie fizică prevede atît cursuri teoretice cît şi cursuri şi activităţi practice ce se desfăşoară în laboratoare, săli şi terenuri de sport. În afara disciplinelor ideologice şi pedagogice, comune tuturor facultăţilor, studenţilor de la facultatea de educaţie fizică li se asigură pregătirea necesară desfăşurării în bune condiţii a profesiunii de cadru didactic în această specialitate, prin:

a) discipline biologice (Anatomie şi Fiziologie, Biomecanică, Biochimie)

b) discipline menite să pună în evidenţă rolul educaţiei fizice în întărirea sănătăţii, precum şi în activitatea socială cum sînt: Cultura fizică medicală, Igiena şi controlul medical, Teoria educaţiei fizice şi Istoria şi organizarea culturii fizice.

● În cadrul acestor facultăţi, numărul cel mai mare de ore este afectat pregătirii speciale (teorie şi practică) în disciplinele sportive de bază, studiindu-se atît elementele tehnice şi tactice din sportul respectiv cît şi metodica predării lui. Iată disciplinele sportive care se studiază: atletism, gimnastică, lupte, tîrîntă, haltere, schi, înot, baschet, volei, handbal, oină şi fotbal.

● În scopul unei documentări cît mai ştiinţifice, corespunzătoare dezvoltării culturii fizice şi sportului, în cadrul facultăţii se va urma şi un curs practic special de fotocinematografie.

La Iaşi, tot mai mulţi candidaţi pentru Facultatea de educaţie fizică

Iaşul, bătrîna cetate universitară, va da la finele anului viitor, prima promoţie de profesori de educaţie fizică. Este vorba de viitorii absolvenţi ai Facultăţii de educaţie fizică din cadrul Institutului pedagogic de 3 ani, înfiinţat cu doi ani în urmă.

De la an la an, facultatea de educaţie fizică a Institutului pedagogic din Iaşi s-a bucurat de un interes crescînd. Concret: de unde în primul an de existenţă, cursurile au fost frecventate de 50 de studenţi, în anul acesta numărul studenţilor s-a mărit de 4 ori!

Explicaţia rezidă în faptul că noii facultăţi i s-au asigurat condiţii optime de activitate. Este vorba nu numai de săli de studii şi laboratoare, ci şi de terenuri şi săli pentru pregătirea sportivă de specialitate. Astfel, în clădirea facultăţii se află amenajate două săli de sport — una pentru gimnastică, alta pentru jocuri sportive — ambele dispunînd de utilaj modern şi complet. A fost amenajat un mic complex sportiv format dintr-un teren pentru practicarea handbalului în 7, altul pentru baschet şi volei, precum şi o frumoasă pistă de atletism. De asemenea, pentru desăvîrşirea procesului de învăţămînt sînt folosite cele mai bune baze sportive din localitate: stadionul „23 August", sălile C.S.M.S. şi Voinţa.

Trebuie arătat în acelaşi timp că la dispoziţia studenţilor de la facultatea de educaţie fizică se află o magazie dispunînd de un bogat stoc de materiale şi echipament sportiv de la mingi de tenis de masă şi pînă la schiuri şi echipament complet de munte.

O caracteristică a colectivului cadrelor didactice este tinereţea. Cu toate acestea, marea majoritate a profesorilor manifestă multă pricepere, dau dovadă de multă experienţă. La care trebuie adăugat, firesc, entuziasmul, elanul specific tinereţii. Şeful catedrei este prof. *Constantin Albu*, care împreună cu ceilalţi profesori (printre care *Alexandru Merică*, maestru al sportului, cunoscutul săritor la înălţime) formează un colectiv omogen, bine pregătit, care se străduieşte, zi de zi, să trasmită studenţilor cît mai multe cunoştinţe, să-i pregătească la nivelul actualelor cerinţe.

★

În aceste zile, zeci de tineri absolvenţi ai şcolilor medii urmează cursurile de pregătire în vederea concursului de admitere în facultate. Ei primesc o îndrumare corespunzătoare din partea cadrelor didactice de aici, care îi ajută să-şi cristalizeze cunoştinţele, să se deprindă cu elementele de tehnică ale diferitelor discipline sportive.

Dorinţa unanimă — a profesorilor şi viitorilor studenţi — este ca acest concurs de admitere care va începe în curînd, să se desfăşoare la un nivel cît mai ridicat, la nivelul condiţiilor optime de pregătire pe care candidaţii le-au avut la dispoziţie.

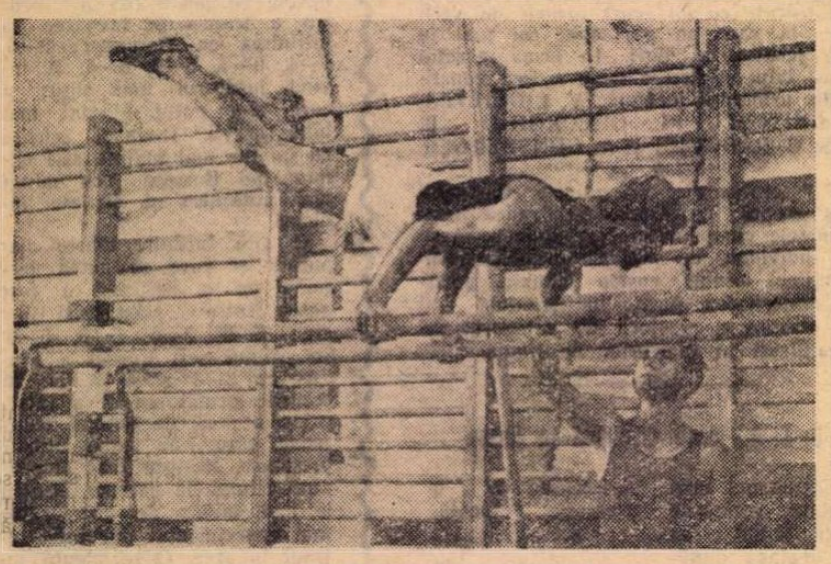

Candidaţii la examenul de admitere şi-au dedicat multe ore gimnasticii. În clişeu, doi dintre aceştia, Ion Codreanu din Bucureşti şi Gherasim Calavrias din Brăila, ajutîndu-se reciproc în însuşirea cît mai perfectă a exerciţiului de la paralele.